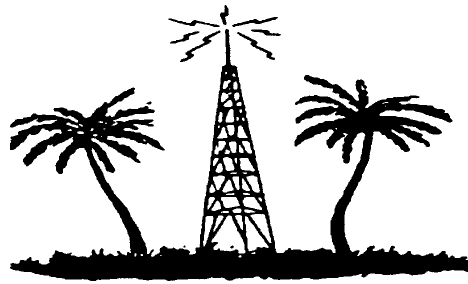

América

Latina

Øyvind Kolobekken, Hagegata 41, 0653 OSLO

Før sommeren var vi litt inne på de politiske forholdene i Peru. Bakgrunnen var Alberto Fujimoris tredje presidentperiode og opposisjonens beskyldninger om valgfusk og korrupsjon. Siden den gang har det skjedd dramatiske ting i landet og mye tyder nå på at maktglade Fujimoris dager som politisk størrelse snart kan være talte.

I midten av september dukket det opp en video som viser Vladimiro Montesinos Torres, den mektige sjefen for landets etterretningstjeneste **SIN** (Servicio de Inteligencia Nacional) og Fujimoris viktigste støttespiller, i det han overrekker en seddelbunke til en politiker fra opposisjonen. Dette skal ha skjedd i mai i år. Ikke lenge etter bekjentgjorde nevnte politiker sin overgang til makthavernes side.

Skandalen førte til at Fujimori raskt holdt en tale til nasjonen der han forsikret at SIN ville bli oppløst og nyvalg ble lovet holdt raskt. I valget skulle Fujimori selv ikke være kandidat! Befolkningen trodde knapt sine egne ører. Og det var kanskje like greit? I det dette skrives råder det stor forvirring. Først ble det opplyst at Montesinos var arrestert, så var det ingen som visste hvor det hadde blitt av ham, deretter at han skulle ha kommet seg til Panama hvor han hadde søkt politisk asyl. Siste nytt er at Panama nektet å ta i mot ham, og at Brasil nå skal være Montesinos nødhavn. Fujimori har benyttet tiden til å tenke seg om og vil nå drøye nyvalget til våren neste år. I mellomtiden vil han fortsette i presidentembetet! Dagens situasjon betegnes som landets verste politiske krise på tjue år og frykten for et militærkupp er økende.

Som om ikke alt dette skulle være ille nok har det også kommet for en dag at SIN og hæren har vært innblandet i salg av tusenvis av Kalashnikov'er til den beryktede FARC-geriljaen i Colombia. Alejandro Toledo, mannen som var nær ved å slå ut Fujimori under presidentvalget tidligere i år, er også kommet på banen og forsøker nå å innta rollen som Perus

redningsmann. Han krever en overgangsregjering fulgt av nyvalg så raskt det lar seg gjøre.

Så vil bare tiden vise hvilken vei utviklingen vil gå i Peru. Med tanke på Latin-Amerikas historiske tradisjoner for statskupp og militærregimer, er det kanskje grunn til å være heller pessimistisk?

Skapbrasilianeren Olav Traaen, fotballkommentator i NRK, har endelig stått fram. Jeg har hatt mistanker lenge; allerede under Fotball-VM i Frankrike for over to år siden var det sterke antydninger, men han våget liksom aldri å ta'n helt ut. Men nå har det altså skjedd. Da Margunn Haugenes scoret det avgjørende 2-1 målet mot Kina i gruppespillet under De Olympiske Leker nylig lot han det stå til. "JAAAAAAAAAAAAAAAA" lød det fra en usedvanlig oppglødd Traaen. Sidekommentator, den sindige Karl-Petter Løken, taklet opptrinnet med fatning, men virket nok en tanke utilpass. Under den dramatiske finalen mot USA noen dager seinere dukket det opp flere anledninger, og Traaen slo til på nytt. Jeg så verken trommeslagere eller sambadansere, men de kunne umulig være langt unna! Jeg hadde nok gjerne sett at ropene hadde vart enda ett par sekunder, men dette er egentlig for småpirk å regne. Traaen er naturligvis vår mann.

Det begynner å bli en stund siden sist vi hørte fra -1049 Arnstein Bue i Trondheim. Så skjer det altså; rett før deadline, på en dag hvor motløsheten er i ferd med å ta overhånd i en hardt prøvet LA-redaksjon, at han overrasker med en gledesmelding av en QSL-presentasjon. Så får det heller være at Arnsteins QSL er resultatet av en påminnelse på en rapport fra fem år tilbake og ikke stammer fra en av mange lytternetter fra siste LA-sesong. Det er harde tider og det er langt mellom lytternettene for noen og hver. Arnsteins beretning er et nytt bevis på sannhetsgehalten i følgende gamle visdomsord: "DX'ers never die, they just fade away".

Eksklusivt for LA-spalta i DX-News av Arnstein Bue:

[Radio Bahamas 1540](#)

Om morgenen den 2. oktober 1995 hørte jeg ZNS1 Radio Bahamas for første og hittil eneste gang. Det var trolig en ganske alminnelig morgen i heimen, og foruten et signal på 1570 var 1540 det eneste jeg noterte i loggen denne dagen. Muligens var det ikke mer å høre, eller så var jeg bare veldig fornøyd med det jeg hadde hørt. Den første forklaringen er nok den mest sannsynlige.

Radio Bahamas sendte fem QSL til Norge i tidsrommet 1962 til 1974, men utover det kjenner jeg ikke til forekomsten av Bahamas-signaler hos norske DX'ere. Når jeg hørte stasjonen hadde den ganske nylig økt effekten til 50 kW, og markerte dette ved hyppig å bruke "The Power Station" som slogan. Ellers var "Radio Bahamas Good Morning" en mye brukt annonsering. Innspilt på en kassett utgjorde dette en grei rapport. I fjor og tidligere i år kom det noen Radio Bahamas-QSL til Sverige, og i august i år fikk jeg endelig sendt en påminnelse til Wycliffe Miller, som er Senior Announcer på stasjonen.

Tirsdag 26. september 2000 var jeg på en ganske minnerik fotballkamp på Lerkendal, der Rosenborg nedsablet det svenske mesterlaget Helsingborg med 6-1. Etterpå ble det en liten utepils på en lokal pub, sånn at jeg var hjemme ganske sent den kvelden. Dagens postbunke inneholdt bl.a. Distance og ShortWave Bulletin, samt opptil flere brev fra kemneren med krav om innbetaling av restskatt, men mitt observante øye fikk straks kontakt med en konvolutt som stakk seg *litt* ut. Når jeg hadde oppfattet at brevet kom fra Bahamas, var restskatten nesten glemt!

Navnet på min velgjører er nevnt. I tillegg inneholder brevet en email-adresse: bcbcorp@mail.bahamas.net.bs. The Broadcasting Corporation of The Bahamas sender også på 1240 (ZNS2 med 1 kW) og 810 (ZNS3 med 1 kW). Det er grunn til å tro at begge disse frekvensene er veldig vanskelige, så 1540 blir nok løsningen dersom du vil høre Radio Bahamas.

Fra Bahamas, kemnerproblemer og massakre av svenske fotballhelter på trøndersk

jord i vår egen tid overlater vi nok en gang arenaen til Tore B. Vik og hans oppgjør med

fortiden. Denne gangen om en svært dramatisk periode i DXLCs historie:

THOSE WERE THE DAYS IV

DXLC ble fra starten av et samlingspunkt for norske DX-ere. Ingen over, og ingen ved siden. Sven-Olaf Dalen hadde store vyer om et DX-News som skulle favne alt om radio. DX-News skulle være tilgjengelig der vi kjøpte vår avis. Slik ble det også, - en kort periode. Du fant DX-News hos Narvesen og andre bladforhandlere, men dessverre for Sven-Olaf ble dette ingen suksess.

Dette var i 1960/61 hvor DX-News gikk fra stensil til offsettrykk. Dette var selvfølgelig mer delikat og ga muligheter til bedre illustrasjoner, men på den andre siden var trykktiden lengre og kostnadene større.

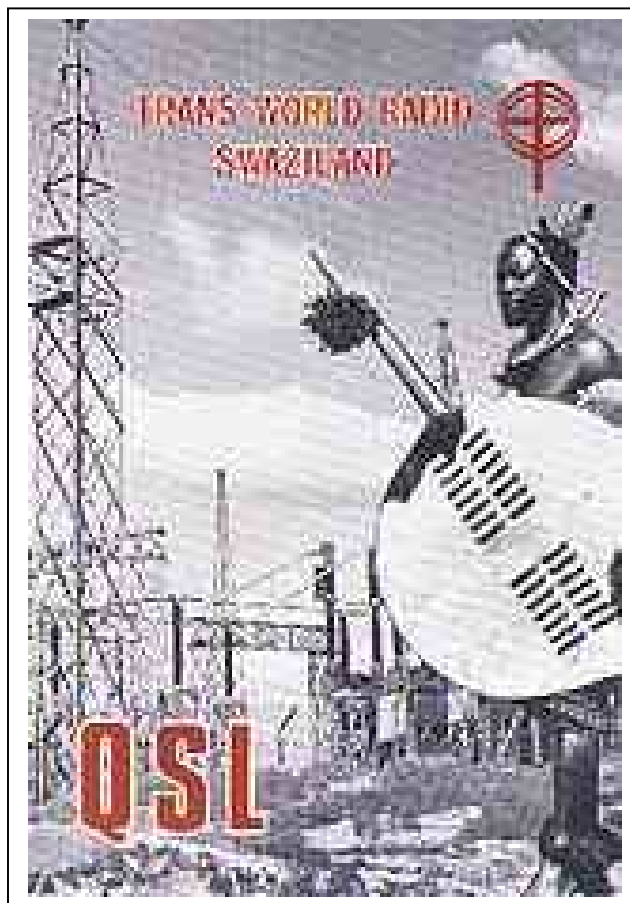
Det gikk mot opprør blant medlemmene. Sven-Olaf var enerådig og drev DXLC fra Nøtterøy uten særlig støtte fra andre. Når jeg ser igjennom det vi har av publikasjoner fra den tiden virker det som om det var stor avstand mellom Nøtterøy og enkeltmedlemmene. DXLC/Nøtterøy ville gjøre bladet til et nasjonalt tidsskrift for radio og TV, mens klubbens medlemmer ønsket en publikasjon for DX-ere.

Det ble lenge mellom hver gang vi fikk DX-News i posten; nr. 9/61 omfattet oktober, november og desember 1961. Ved siden av DX-News hadde vi "DX-News International Bulletin" som ble redigert av Rolf Løvstrøm på Hamar. Det var via denne vi "menige" ble orientert om situasjonen innad i klubben.

Bruddet ble endelig da SoDa sent på høsten 1961 skriver i International Bulletin: *"F.o.m. januar -62 vil det nuværende bladet få navnet "RADIO OG TV FOR ALLE", og av kortbølgestoff vil det bli max en side. Det trykte DX-News ser jeg meg ikke i stand til å få trykt i første omgang om vi ikke får noen faste annonsører, og det ser ikke så bra ut. Jeg har forsøkt på en del steder, men da jeg har så meget arbeide med det nuværende bladet kan jeg ikke gjøre mer enn jeg allerede gjør. Sorry"*.

DX-News var de facto lagt til side.

Hva nå? Det var mange aktive DX-ere rundt om i landet som mente at DXLC skulle leve videre og ønsket et DX-News for DX-ere. For å lage en noenlunde korrekt rekonstruksjon av hendelsesforløpet satt Arne E. Berg (-119) og jeg en kveld i et fortvilet forsøk på å grave

frem detaljer fra vinteren og våren 1962. Det vi kom frem til er i store trekk at vi møttes for første gang i februar -62 og la opp til en "generalforsamling" i Oslo. Etter neste møte kunne vi fortelle at begivenheten skulle finne sted 1. april kl 1100. Vi hadde til disposisjon et møterom i Folketeaterbygningen med adgang til Restaurant Stratos i etasjen over. Prisen var ca. kr 13,- pr. pers, middag inkludert.

Det finnes ingen oppgave over deltakerne og heller ikke annet referat enn det som fremkommer i DX-News nr 4/62 (nr 1 til 3 ble aldri utgitt).

Det viktigste var at bladet igjen ble utgitt, og jeg sammen med Oslogruppen ble ansvarlig for dette. Forslag til lover ble bearbeidet, og deretter valg av styre og styremedlemmer. Pr. 1. april var det 69 fullt betalende medlemmer, og økonomien var dårlig. Det største aktiva var en stensilmaskin, noen stensiler, litt klubbmateriale sammen med innestående på postgiro, til sammen kr 1100,-.

Vi fikk raskt etablert en postboks i Oslo; velkjente Boks 1284 Vika, og fikk nå all post til klubben direkte. Sammen med resten av Oslo-

gruppen skulle jeg altså lage DX-News. Med Arne E. Berg som sekretær utgjorde vi et tospann som gikk godt sammen. Vi hadde en forståelse av hverandre som gjorde at samarbeidet gikk lett. (Denne fine tonen fra de harde 60-årene har vi forresten klart å ta vare på). Arne styrte økonomien med hard hand (han er i ett nr. av DX-News omtalt som Onkel Skrue) og beholdt sekretærjobben gjennom mange år. Arne skal ha hovedæren for at vi klarte oss gjennom krisene som dukket opp. Han bidro også i vesentlig grad til nyrekruttering gjennom innslagene i NRKs ungdomsprogrammer og diverse programmer over andre lands radiostasjoner. AEB var også ansvarlig for de norske programmene over DLF. En aktivitet som har gitt DX-hobbyen et ansikt utad og rekruttert mange nye utøvere. Han klarte også det kunststykke å få DXLC presentert over to sider i Aftenpostens Søndagsmagasin en gang på 60-tallet.

God hjelp fikk jeg også av spalteredaktørene som trofast skrev sine stensiler. Skal jeg nevne navn kommer jeg ikke utenom Ellmann Ellingsen og Rolf Løvstrøm som fra Hamar hjalp til med å få DX-News over kneika. Sjur S. Stumo var den evige optimisten blant oss. Når alt så ut til å gå den gale veien kom det alltid en bemerkning som fikk smilet frem.

Arne hadde adgang til bil, og dette var noe vi dro fordel av. Det ble flere raske turer til Nøtterøy for å få avklart forholdet til SoDa og hente hjem stensilmaskinen og klubbens andre aktiva. Vi hadde nok til tider et noe anstrengt forhold til Sven-Olaf, men jeg tror vi etter hvert fikk tingene på rett plass og klubben kunne igjen fungere slik vi ønsket.

Stensilmaskinen ble plassert hjemme hos Arne. QTH Mork (i nærheten av Sørumsand). Hver gang vi skulle utgi DX-News var det om å gjøre å ha orden på stensilene, medbringe papir og stensilverte, ta toget til Sørumsand, på eget ansvar få ordnet biltransport til QTH, febrilsk aktivitet for å få stensilert alle sidene i løpet av søndagen, deretter stifting og pakking. Arne sørget for å få det hele postet. Med på disse

ekspedisjonene var også –109 Anne-Grete Frodesen.

Jeg tør påstå at DX-News var først på banen blant DX-publikasjoner med å ta i bruk adresselapper skrevet ut på datamaskin. Arne jobbet på denne tiden i Statistisk Sentralbyrå, og på en av hans nattevakter laget jeg hullkort med alle adresser. Når en ny utgave av DX-News var på gang ble adresselapper kjørt på "husets maskin". Dette var i 1962.

Utpå høsten dukket det opp en ny hindring. Undertegnede hadde nå flyttet til Mysen, og som ansatt i forsvaret fikk jeg innkalling til tre måneders øvelse. Det ble travelt med å finne frem til noen som kunne trå til på redaktørsiden. Det ble igjen Ellmann og Rolf som tok ansvar. Redaksjonen flyttet til Hamar.

Det kunne sikkert skrives mer om denne turbulente perioden. Dessverre er mye historie blitt borte underveis. Jeg har forsøkt å gi en beskrivelse fra mitt ståsted. (Med god hjelp fra Arne og DXLCs historiske arkiv, dvs. fra Bernt). Når det igjen blir ledig litt spalteplass vil jeg gjøre et forsøk på å beskrive den tekniske utviklingen som skjøt fart i 60-årene.

TBV

